

Så er der spørgsmålet om, hvordan man for-deler pengene inden for de forskellige familier, som hr. Ole Stavad kaldte dem. I forhold til den familie, som hr. Ole Stavad vel også sigtede til, og som man ikke ønskede indblanding i – og det respekterer jeg fuldt ud – må man nok sige, at her er det måske en lidt anden type familie end den, hr. Ole Stavad tænkte på at der kunne være tale om, for det er en familie, som vi giver penge til, og derfor er det vel også relevant, at vi ser på, hvordan de fordeler midlerne. Jeg har ingen intention om at begynde at kloge mig på, om det skal være på den ene eller den anden måde, men det er jo altså vores penge, samfundets penge, vi taler om, og derfor må vi kunne forholde os til det. Jeg synes, den måde, dele af idrætten tidligere har brugt pengene på, ved at man har fået lavet en hel del med mursten i stedet for noget, de unge mennesker skulle have haft glæde af, måske ikke var den allerbedste fordeling.

Jeg vil så også godt sige, at i forhold til selve det at sikre Dansk Tipstjeneste er vi selvfølgelig hundrede procent enig i det, som ligger i lovforslaget. Vi synes, det er rigtigt, at man gør sig nogle tanker om det her både med hensyn til at beskytte Dansk Tipstjeneste og i det hele taget med hensyn til reklamer i forhold til spil.

Selvfølgelig er det glimrende, at der kommer nogle penge i kassen her, men det er jo ikke nødvendigvis altid lige sundt at spille, og derfor er det også godt, at der er afsat penge til de mennesker, som kommer til at lide under spil. På samme måde som det giver en vis glæde hos nogle, at der kommer penge i kassen, når nogen nyder alkohol – selv om vi jo nok alle sammen er enige om, at der er grænser for fornuften i den forbindelse – er det jo ligesådan med spil, og derfor kunne man kigge på, om det nu også er særlig godt, at man reklamerer så meget for spil også fra Dansk Tipstjenestes side.

Med hensyn til det her forslag ser vi sådan på det, at det er en detalje i et stort kompleks, som vi ikke er særlig begejstrede for, udtrykt på den måde, som vi udtrykker os på ovre på den anden side af Lillebælt. Derfor har vi ikke taget endelig stilling hos os. Vi er nærmest negative i øjeblikket i forhold til det her lovforslag.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at det ikke – som det står på tavlen – var fru Charlotte Dyremose, vi lige har hørt, men hr. Aage Frandsen fra SF. Vi har en lille teknisk fejl, som vi snarest vil sørge for at få rettet.

Anders Samuelson (RV):

Det her er heller ikke fru Charlotte Dyremose.

Man kan sige, at med det her forslag må man i sandhed sige, at 2003 bliver hestens år. På trods af at vi sædvanligvis betragter os selv som meget internationale i Det Radikale Venstre, kan vi altså ikke støtte overgangen til kinesisk tidsregning. Det skal ikke udelukke, at vi kan støtte det her forslag, men vi er ikke afklarede i Det Radikale Venstre endnu.

Vi er ikke overbevist om, at det er en fantastisk god idé målrettet at overføre 24 mio. kr. til hestesporten fra de øvrige tips- og lottomodtagere. Er det en rigtig prioritering? Der er nogle, der har et slogan, der hedder »mennesket først«. Her gør man i princippet det, at man tager nogle penge fra mennesker, f.eks. idræt i dagtimerne, og fører dem over til hestene, og så må det da være »hestene først«, der skal være sloganet for det her forslag.

Der må være nogle mere fornuftige måder at bruge pengene på. I Det Radikale Venstre er vi principielt imod at tage penge fra det danske foreningsarbejde og give dem på den måde til hestesportens private erhvervsdrivende. Det er vi bl.a., fordi vi er imod særordninger og subsidier til private erhvervsdrivende. Vi er ikke blinde for at sige, at der selvfølgelig også er tale om en eller anden form for studehandel – eller hestehandel – hvor en række forbund har accepteret en sådan aftale og på den måde altså afgiver nogle millioner kroner, men det gør de i bund og grund primært for at sikre ro om de grundlæggende indtægter på området, man kan sige ud fra en legitim betragtning om, at man hellere vil afgive lidt penge, hvis man så på den anden side kan undgå at spille hasard om det helt store guldæg, som der er tale om.

Men i Det Radikale Venstre mener vi, at prisen kan blive for høj. De penge, danskernes spilleglæde genererer, bør føres tilbage til almennyttige formål. Det er vi sådan set helt enige i.

Vi overvejer derfor på baggrund af det her forslag og på baggrund af den indledning, som jeg har haft omkring hestene, at stille et ændringsforslag, der i en kombination dels fører tilskuddet fra hestesporten tilbage til de øvrige tips- og lottomodtagere, dels lader pengene gå til aktiviteter, som i højere grad kommer borgerne til gode. Her tænker jeg på projekter, som gennem f.eks. foreningsarbejde kan styrke integrationen og folkesundheden. Det er ikke spektakulære projekter, kunne man sige, det er ikke på DBU-niveau eller andet, men det er projekter,